

3936727 RAPN/M : สาขาวิชา: การพยาบาลเด็ก ; พย.ม.(การพยาบาลเด็ก)

คำสำคัญ : ปฏิสัมพันธ์ระหว่างมารดา-ทารก / ความผูกพันระหว่างมารดา-ทารก /

การเจริญเติบโต / ทารกคลอดก่อนกำหนด

ทศนีย์ ตรีสายลักษณ์ : ผลของปฏิสัมพันธ์ระหว่างมารดา-ทารกต่อความผูกพันระหว่างมารดา-ทารกและการเจริญเติบโตของทารกคลอดก่อนกำหนด (EFFECTS OF MATERNAL-INFANT INTERACTION ON MATERNAL-INFANT ATTACHMENT AND GROWTH OF PREMATURE INFANTS) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : จริยา วิฑะสุกร, พย.ค.; ถ่ายของ รัศมีมาลา, ค.ม. 83 หน้า. ISBN 974-662-410-5

การวิจัยกึ่งทดลองครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของปฏิสัมพันธ์ระหว่างมารดา-ทารกต่อความผูกพันระหว่างมารดา-ทารกและการเจริญเติบโตของทารกคลอดก่อนกำหนด โดยใช้ทฤษฎีความผูกพันระหว่างมารดาและทารกของคลอสและเคนเนลล์เป็นแนวทางในการศึกษากลุ่มตัวอย่างเป็นมารดาและทารกคลอดก่อนกำหนดที่ได้รับการรักษาที่สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินีจำนวน 50 คู่ เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง แบ่งออกเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง กลุ่มละ 25 คู่ กลุ่มควบคุมคือกลุ่มที่ได้รับการดูแลตามปกติ ส่วนกลุ่มทดลองได้รับการส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างมารดาและทารก เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามการรับรู้ความรู้สึกผูกพันระหว่างมารดาและทารก และแบบบันทึกการเจริญเติบโตของทารก วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที

ผลการวิจัย 1. คะแนนความผูกพันระหว่างมารดาและทารกเมื่อสิ้นสุดการทดลองและหลังออกจากโรงพยาบาล 2 สัปดาห์ในกลุ่มทดลองมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2. เมื่อสิ้นสุดการทดลองทารกในกลุ่มทดลองมีอัตราการเพิ่มน้ำหนักตัว ความยาวลำตัวและความยาวเส้นรอบวงศีรษะมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่หลังทารกออกจากโรงพยาบาล 2 สัปดาห์ อัตราการเพิ่มน้ำหนักตัว ความยาวลำตัวและความยาวเส้นรอบวงศีรษะของกลุ่มทดลองมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสรุปว่าการส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างมารดา-ทารกที่เกิดขึ้นโดยเร็วและต่อเนื่องส่งผลพัฒนาความผูกพันระหว่างมารดา-ทารกอย่างชัดเจน สำหรับผลต่อการเจริญเติบโตของทารกพบเฉพาะช่วงสิ้นสุดการทดลอง แต่ผลกระทบในระยะยาวยังไม่ชัดเจน ควรศึกษาเพิ่มเติมในกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่านี้ต่อไป